

Приложение № 1

към чл. 16 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието¹

Частична предварителна оценка на въздействието ²	
Институция: Министерство на финансите	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за договорите за финансово обезпечение
☒ Не е включен в законодателна/оперативна програма на Министерския съвет	☐ Включен е в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за:
Лице за контакт: Калоян Симеонов Елица Иванова Мария Боева	Телефон и ел. поща: 02/ 9859 2479; e-mail: k.simeonov@minfin.bg 02/ 9859 2432; e-mail: rfp@minfin.bg
1. Проблеми за решаване: Проблем 1: Липса на цялостна правна уредба на приключващото нетиране <i>1.1. Кратко опишете проблема/проблемите и причините за неговото/тяхното възникване. По възможност посочете числови стойности.</i> Приключващото нетиране, подобно на финансовото обезпечение, е механизъм за управление на кредитния риск. И двата механизма дават защита на изправната страна в случай на неплатежоспособност на контрагента при хеджиращите сделки (вкл. лихвени и валутни суапове, форуърди и други деривативи за намаляване на финансови рискове), репо сделките, заемите на ценни книжа и други сделки за финансиране с ценни книжа. Такива сделки се използват широко от кредитните и финансовите институции по цял свят за ефективно управление на портфейлите им от инвестиции във финансови инструменти, при които се стига до много висока кредитна експозиция, съответно до много висок кредитен риск. Обичайно приключващото нетиране е договорен механизъм между две страни, встъпващи в множество сделки помежду си (за деривати, репо, заем на ценни книжа) по силата на рамково споразумение, договор при общи условия или друг договор – за приключване на отношенията между тях в случай на неизпълнение на едната страна или на настъпването на определено събитие по отношение на едната страна („изпълнително събитие“), даващо право на другата да прекрати изцяло договора и всички отделни сделки, сключени на основание този договор. След извършване на приключващо нетиране всички сключени сделки между страните се прекратяват и се заместват от едно нетно задължение. За да може приключващото нетиране да изпълни функцията си обаче, е необходимо то да може валидно да породи действие съгласно националното право на всяка от страните по договора. Съгласно действащата в България нормативна уредба при откриване на производство по несъстоятелност или оздравителни мерки съществуват редица ограничения, които обезсилват или правят несигурен предварително уговорения от страните механизъм за приключващо	

¹ Приета с ПМС № 301 от 14.11.2016 г. Обн. ДВ. бр.91 от 18 ноември 2016 г., изм. ДВ. бр.5 от 17 януари 2017 г., изм. и доп. ДВ. бр.84 от 29 септември 2020 г.

² Образецът на частична предварителна оценка на въздействието е в сила от 1 януари 2021 г.

нетиране. Така например съгласно разпоредбите на Търговския закон (част четвърта „Несъстоятелност“) и на Закона за банковата несъстоятелност (ЗБН), приключващо нетиране, извършено след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност ще е нищожно, а договор с уговорка за приключващо нетиране може да бъде обявен за недействителен, ако е сключен в т.нар. „подозрителен период“.

Липсата на правна уредба на приключващото нетиране създава правна несигурност относно валидността на приключващото нетиране и неговото приложение съгласно уговореното между страните спрямо страната, по отношение на която е открито производство по несъстоятелност по реда на Търговския закон (ТЗ), съответно ЗБН, или друг секторен режим, доколкото същността на приключващото нетиране като способ за прекратяване и/или погасяване на насрещни задължения, предназначен за сравнително тесен кръг участници на финансовите пазари, би могла да влезе в конфликт със специфични правила и правомощия на органите в производствата по несъстоятелност, като правото на синдика на избор между изпълнение и прекратяване на неизпълнени договори, правото да завежда отменителни иски срещу действия, предприети в подозрителния период преди откриване на производството по несъстоятелност. Това на свой ред води до несигурност относно действието на приключващото нетиране като механизъм за изпълнение на хеджиращи сделки и е пречка за по-широкото използване на такива сделки в практиката, когато поне една страна по договора е български участник на финансовите пазари.

В Европейския съюз (ЕС) няма хармонизиран подход по отношение на общата правна рамка на приключващото нетиране. Законодателството на ЕС предвижда частична уредба и защита на приключващото нетиране в някои много специфични случаи, например по отношение на споразумения за финансово обезпечение (Директива 2002/47/ЕО относно финансовите обезпечения³ („ДФО“), въведена в националното законодателство в Закона за договорите за финансово обезпечение (ЗДФО)) и при възстановяване и реструктуриране на кредитни институции или инвестиционни посредници (Директива 2014/59/ЕС за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници,⁴ въведена в Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП)). Това предоставя свобода всяка държава членка самостоятелно да прецени дали и как да уреди този механизъм в националното си законодателство, така че да гарантира жизнеспособността на договорите, включващи уговорка за приключващо нетиране в случай на неплатежеспособност и/или прекратяване на някоя от страните.

По данни на Международната асоциация за суапове и деривати⁵ – водещата международна организация в областта – всички останали държави-членки на ЕС са уредили самостоятелно в националното си право защита на приключващото нетиране в по-широки рамки, надхвърлящи предметния обхват на Директива 2002/47/ЕО и Директива 2014/59/ЕС. Това прави вероятността от унифициране на уредбата за приключващото нетиране на ниво ЕС извън рамките на горепосочените директиви малка, а и практически трудна, тъй като всяка държава членка взема предвид характеристиките на своите вътрешни пазари при определяне на кои субекти трябва да бъде позволено да се възползват от уговорките за приключващо нетиране. Въпреки това критериите, избрани от държавата, следва да предлагат всички гаранции за

³ Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 година относно финансовите обезпечения (ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43)

⁴ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 173 от 12 юни 2014 г., стр. 190)

⁵ <https://www.isda.org/2020/07/03/status-of-netting-legislation/>

правна сигурност и предвидимост на контрагентите, като същевременно гарантират, че системно значимите субекти не са изключени.

България е последната държава в ЕС, която все още няма обща материалноправна уредба на приключващото нетиране.

Предвид, че приключващото нетиране е механизъм за управление на кредитния риск в контекста на хеджиращи и други финансови сделки, неговият обхват е ограничен от една страна с оглед страните по договора (участници на финансовите пазари, които имат право съгласно националното си законодателство да сключват определени видове договори) и от друга страна с оглед предмета на договора (определени видове финансови инструменти, най-често извънборсово търгувани деривати, репо сделки, заеми на ценни книжа и други сделки за финансиране с ценни книжа).

Въпреки ограничения си персонален и предметен обхват обаче приключващото нетиране е инструмент от съществено икономическо значение, доколкото гореописаните договори обичайно са на значителна стойност. Въвеждането на ефективна правна уредба на приключващото нетиране в контекста на хеджиращи и други финансови сделки е многократно препоръчвано от международни органи и организации, като средство за подобряване на процесите по управление на риска и намаляване на системния риск в икономиката.⁶ Макроикономическата ползност на нетирането е широко подкрепена и в научните среди на развитите държави.

Липсата на обща уредба на приключващото нетиране в България е пречка за развитие и на местния пазар за хеджиращи инструменти и сделки за финансиране с ценни книжа (репо сделки и заеми на ценни книжа), които са важни за финансовите институции и за икономиката като цяло. По-конкретно липсата на регламентирана правна защита на изправната страна в производство по несъстоятелност възпрепятства нормалното функциониране на финансовите пазари на национално ниво и създава несигурност за чуждестранните контрагенти да сключват договори с местни лица. Тези проблеми са констатирани нееднократно от участниците и на българския финансов пазар, включително в официална кореспонденция от техните браншови асоциации до Министерство на финансите.

1.2. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Описаният проблем не може да бъде решен в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.)

1.3. Посочете защо действащата нормативна рамка не позволява решаване на проблема/проблемите.

Описаният проблем не може да бъде решен без изменения и допълнения в действащата нормативна рамка. Приключващото нетиране е специфичен инструмент на финансовите пазари, който изисква изрична защита; спецификата на предмета и страните по договорите с уговорка за приключващо нетиране не позволява прилагането по аналогия на процесуалните правила в производството по несъстоятелност за други инструменти, например за прихващането, макар между двата института да има известни сходства. От друга страна проблемът не може да бъде решен и по договорен път, макар приключващото нетиране да е обичайно договорен механизъм за управление на кредитния риск, тъй като е невъзможно страните по договорен път да дерогират императивни разпоредби от нормативен акт (Търговския закон или ЗБН).

1.4. Посочете задължителните действия, произтичащи от нормативни актове от по-висока степен или актове от правото на ЕС.

⁶ Напр. Световна банка, Принципи за ефективни режими на несъстоятелност и на кредитори и длъжници, Принцип С10.4; Базелски комитет за банков надзор, Доклад и препоръки на Групата за трансгранично банково преобразуване, месец март 2010 г., препоръка 8.

Няма задължителни действия, произтичащи от нормативни актове от по-висока степен или актове от правото на ЕС, във връзка с описания проблем.

1.5. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не е извършвана последваща оценка на Закона за договорите за финансови обезпечения по смисъла на чл. 22 от Закона за нормативните актове.

Проблем 2: Практически затруднения при прилагане на уредбата на финансовите обезпечения по ЗДФО

1.1. Кратко опишете проблема/проблемите и причините за неговото/тяхното възникване. По възможност посочете числови стойности.

Законът за договорите за финансови обезпечения е приет през 2006 г. (ДВ, бр. 68 от 22.08.2006 г.) и от тогава не е претърпял съществени изменения – повечето му редакции са свързани с актуализиране на правна терминология или конкретизиране на препратките към други закони. Преди последната по-значима редакция, от януари 2023 г. (бр. 8 от 25.01.2023 г.), с която е изключена приложимостта на ЗДФО по отношение на кредитни институции и инвестиционни посредници в производство по възстановяване и реструктуриране по реда на ЗВПКИИП, последната редакция в закона е от 2019 г. Междувременно са настъпили изменения както в икономическата обстановка, така и в правната рамка, които изискват съответни промени в закона.

На първо място е необходимо актуализиране на списъка на субектите, които могат да са страна по договор за финансово обезпечение, в съответствие с разширения обхват на понятието за финансова институция на европейско ниво. Списъкът на лицата по чл. 3, които могат да са страна по такъв договор е изчерпателен. Така липсата на изрична препратка към определени категории лица (напр. лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове) на практика ги лишава от възможността да сключат договор за финансово обезпечение съгласно ЗДФО.

На второ място е необходимо изрично изключване на физическите лица от обхвата на чл. 3 от ЗДФО. Волята на европейския и на националния законодател е финансовите обезпечения да се използват като механизъм за управление на кредитния риск на финансовите пазари между икономически равноправни субекти, където по правило физическите лица участват основно като потребители на финансови услуги и се ползват от специфична защита. Поради това настоящата редакция на ЗДФО, в съответствие с Директивата за финансовите обезпечения, предвижда изключение за физическите лица единствено, когато действат в качеството си на търговец (т. 16 на чл. 3, ал. 1 изключва едноличните търговци от персоналния обхват на закона). Установено е обаче, че съществува практика финансови обезпечения по реда на ЗДФО да се уговарят и в договори с физически лица, но не в качеството им на търговци. Доколкото това противоречи на волята както на европейския, така и на националния законодател, е необходима нормативна промяна в посока на изрично изключване на физическите лица, без значение дали действат в качеството на едноличен търговец или не, от обхвата на закона.

На трето място е необходимо разширяване на обхвата на държавите, в които е установена едната страна по договор за финансово обезпечение, по чл. 3, ал. 2 от ЗДФО. Действащата редакция ограничава възможността за сключване на договор за финансово обезпечение само до контрагенти от държави членки на ЕС. Така например едни от най-честите контрагенти на българските участници на финансовите пазари – кредитни институции, регистрирани в Обединеното кралство – са изключени от защитата на националната нормативна уредба относно финансовите обезпечения поради излизането на Великобритания от ЕС. Доколкото директивата не изисква от държавите членки да въведат подобно ограничение, с цел подобряване на достъпа на българските участници до международните финансови пазари и с оглед синхронизирането на режимите на приключващото нетиране и финансовите обезпечения (които в практиката често се използват кумулативно) следва да се разшири обхватът на

държавите, в които е допустимо да бъде регистриран субект – страна по договор за финансово обезпечение.

1.2. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Описаните проблеми не могат да бъдат решени в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

1.3. Посочете защо действащата нормативна рамка не позволява решаване на проблема/проблемите.

Описаните проблеми не могат да бъдат решени без изменения в ЗДФО, доколкото произтичат от прилагането на действащите разпоредби на ЗДФО и необходимостта да бъдат прецизирани тези текстове.

1.4. Посочете задължителните действия, произтичащи от нормативни актове от по-висока степен или актове от правото на ЕС.

Няма задължителни действия, произтичащи от нормативни актове от по-висока степен или актове от правото на ЕС, във връзка с описаните проблеми.

1.5. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не е извършвана последваща оценка на ЗДФО по смисъла на чл. 22 от Закона за нормативните актове.

2. Цели:

Цел 1: Създаване на правна сигурност и повишаване на атрактивността на българския пазар на хеджиращи сделки и сделки за финансиране с ценни книжа

С въвеждане на обща правна уредба на приключващото нетиране в националното законодателство ще се създаде правна сигурност за развитието на хеджиращи сделки и сделки за финансиране с ценни книжа. Създаването на яснота по отношение на страни, предмет и обхват на приложение на приключващото нетиране благоприятства извършването на сделки с определени категории финансови инструменти и дава на страните сигурност, че могат валидно да извършват приключващо нетиране, независимо от започването и продължаването на производство по несъстоятелност или друга прекратителна процедура спрямо някоя от тях.

Тази сигурност ще бъде постигната, *inter alia*, чрез ограничаване правомощията на синдика в производство по несъстоятелност – забрана да прекратява частично права и задължения по договори с уговорка за приключващо нетиране, или да изменя или прекратява такива договори единствено на основание откритото производство по несъстоятелност.

Въвеждането на такова законодателство ще допринесе за по-доброто управление на финансовия и кредитен риск, ще облекчи капиталовите изисквания и ще насърчи пазара на финансови инструменти, което като цяло ще допринесе за подобряване стабилността на финансовата система. Липсата на цялостна правна уредба и защита на договорите с уговорка за приключващо нетиране неведнъж е възпирало българските участници на финансовия пазар от сключване на квалифицирани финансови сделки с чуждестранни контрагенти. Предвиждането на обща международно-частноправна разпоредба за приключващо нетиране при прилагане на оздравителни мерки и откриване на прекратителна процедура по примера на разпоредби от секторното законодателство във финансовия сектор и добрите международни практики допринася за постигането на предвидимост за ефекта от приключващото нетиране за международните контрагенти на българските участници на финансовите пазари.

Най – общо основните елементи на предложената уредба, разработена със съдействието (по силата на проект за техническа помощ) на Европейската банка за възстановяване и развитие, и нейните външни консултанти, включват:

- широк предметен обхват на приключващото нетиране, така че да обхваща задълженията по сделки с финансови инструменти, включително по най-разпространените договори за деривати и сделки за финансиране с ценни книжа:
 - задължения по договори за финансово обезпечение или по еквивалентни договори, сключени съгласно правото на друга държава, включително задълженията обезпечени с тях;
 - задължения по деривативни договори по чл. 4, т. 4 – 10 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), без значение дали се търгуват на място на търговия;
 - задължения по репо сделки и сделки за предоставяне и получаване в заем на ценни книжа с предмет финансови инструменти по чл. 4, т. 1 – 3 от ЗПФИ; както и
 - задължения по договори за покупко - продажба или други договори, различни от изброените по-горе, с предмет финансови инструменти по смисъла на чл. 4, т. 1 – 3 от ЗПФИ;
- известно разширяване на персоналния обхват на приключващото нетиране спрямо персоналния обхват на режима за сключване на договори за финансово обезпечение, чрез включване като приемливи страни алтернативните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, дружества със специална цел – секюритизация съгласно чл. 2, т. 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402⁷, и на лица, които по силата на специален закон могат да сключват сделки с финансови задължения, както и включване на лица от други държави, които по националното си право имат еквивалентен статус с този на приемливите страни по договори с уговорка за приключващо нетиране в България;
- въвеждане на защита по модела на чл. 13, ал. 2 и чл. 14 от действащия ЗДФО и в съответствие с ДФО на договорите с уговорки за приключващо нетиране и тяхното приложение в случай на започване и продължаване на прекратителна процедура (в т.ч. производство по несъстоятелност) и оздравителни мерки спрямо страна по тази договор;
- въвеждане на защита на приключващото нетиране от специфични правила и правомощия на органите в производство по несъстоятелност, като правото на синдика на избор между изпълнение и прекратяване на неизпълнени двустранни договори;
- предвиждане на обща международно-частноправна разпоредба за приключващо нетиране при прилагане на оздравителни мерки и откриване на прекратителна процедура по примера на разпоредби от секторното законодателство във финансовия сектор и добрите международни практики.

Цел 2: Отстраняване на затруднения при прилагане на уредбата на финансовите обезпечения по ЗДФО, включително синхронизиране на уредбата на договорите за финансово обезпечение с механизма на приключващото нетиране

На първо място се цели гарантиране на правото на всички участници на финансовите пазари, които имат право да сключват договори за финансови обезпечения съгласно европейското и националното право, да се ползват от защитата на ЗДФО по своите договори. Предвид развитието на законодателството, е необходимо в изчерпателния списък по чл. 3, ал. 1 от ЗДФО да бъдат включени някои финансови институции, които бяха уредени на европейско ниво след

⁷ Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012.

2006 г., когато е приет законът. За целта следва също така да се актуализират препратките към европейски или национални нормативни актове в посочената разпоредба.

На второ място се цели преустановяване на проблеми при сключване на договори за финансови обезпечения с физически лица, като последните бъдат изрично изключени от персоналния обхват на чл. 3 от ЗДФО.

На трето място се цели синхронизиране на режима на приключващото нетиране и на финансовите обезпечения по отношение на персоналния обхват и по-конкретно по отношение на държавите, в които е допустимо да бъде регистриран субект – страна по договор с уговорка за приключващо нетиране и/или по договор за финансово обезпечение.

В допълнение, за целите на механизма на приключващото нетиране в допълнителните разпоредби е въведена дефиниция на понятието „изпълнително събитие“, а дефинициите на понятията „прекратителна процедура“ и „оздравителни мерки“ са преместени от досегашния чл. 14 от ЗДФО в т. 8 и 9 от § 1 от допълнителните разпоредби. Също така понятието „Международни банки за развитие“, които могат да бъдат страна по договор с уговорка за приключващо нетиране, в това число и по договор за финансово обезпечение, е променено на „Многостранни банки за развитие“ съобразно термина, използван в Регламент № 575/2013⁸.

3. Заинтересовани страни:

Проблем 1 и 2:

Заинтересованите страни могат да бъдат основно обособени в следните категории:

Преки заинтересовани страни:

Основните заинтересовани страни в Република България, върху които правната уредба ще окаже пряко въздействие, са лицата по чл. 3 и по чл. 12в от ЗДФО, включително, но не само:

- 1) държавни и местни органи;
- 2) Многостранни банки за развитие по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗДФО;
- 3) Българска народна банка, в качеството ѝ на централна банка на Република България;
- 4) кредитни институции в Република България, клонове на кредитни институции от държави членки на Европейския съюз и клонове на банки от трети държави – общо 24 броя⁹: 17 кредитни институции, лицензирани в Република България, 6 клона на банки от държави членки на ЕС, и 1 клон на банка от трета държава;
- 5) инвестиционни посредници в Република България – 35 броя;
- 6) финансови институции (в т.ч. български финансови институции и финансови институции от ЕС, осъществяващи дейност на територията на Република България) – 233 бр.;
- 7) застрахователи и презастрахователи (в т.ч. лицензирани (пре)застрахователи и клонове на чуждестранни (пре)застрахователи в Република България) – 53 бр.;
- 8) управляващи дружества (в т.ч. лицензирани управляващи дружества и клонове на чуждестранни управляващи дружества в Република България) – 30 бр.;
- 9) предприятия за колективно инвестиране – 144 бр.;
- 10) лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове – 23 бр.;
- 11) пазарни оператори и регулирани пазари – 1 бр.;
- 12) централни депозитари на ценни книжа – 2 бр.;
- 13) дружества за допълнително социално осигуряване – 11 бр.;

⁸ Регламент № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012.

⁹ Данните за броя лица от всяка категория са към дата 31.08.2023 г.

- 14) дружества със специална инвестиционна цел – 51 бр.;
- 15) дружества със специална цел – секюритизация – 2 бр.;
- 16) централни контрагенти;
- 17) други юридически лица, които имат право да извършват сделки с финансови задължения, включително чуждестранни лица, които по националното си право имат статут на някое от изброените по-горе лица.

Косвени заинтересовани страни:

- 1) Контрагенти на преките заинтересовани страни;
- 2) Комисията за финансов надзор и Българската народна банка, в качеството им на компетентни надзорни органи и органи за реструктуриране;
- 3) Органи в производствата по несъстоятелност и оздравителни мерки.

4. Варианти на действие по посочения проблем. Анализ на въздействията:

Проблем 1: Липса на цялостна правна уредба на приключващото нетиране

Вариант 0 „Без действие“: се използва като основа за сравнение на възможните опции, като това помага да бъде идентифицирано въздействието на разглежданите варианти. Този вариант проектира развитие на настоящата ситуация без промени в националната нормативна уредба и регулаторна намеса.

Описание: При Вариант 0 „Без действие“ в българското законодателство няма да бъде въведена обща уредба на механизма на приключващото нетиране, като способ за прекратяване и/или погасяване на задължения, произтичащи от сделки с финансови инструменти между участниците на финансовите пазари, включително хеджиращи сделки, като деривативни договори и репо сделки. Ще се запази съществуващата уредба, която предвижда частична защита на приключващото нетиране в специфични случаи съгласно ЗВПКИИП. Без въвеждането на законови механизми за защита и гарантиране на извършването на приключващото нетиране, приложението на института на българските финансови пазари ще остане ограничено.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При този вариант не се очаква настъпването на положителни икономически, социални и екологични въздействия върху заинтересованите страни, доколкото ще бъде запазен съществуващия правен режим, който е допринесъл за възникването на проблем 1.

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

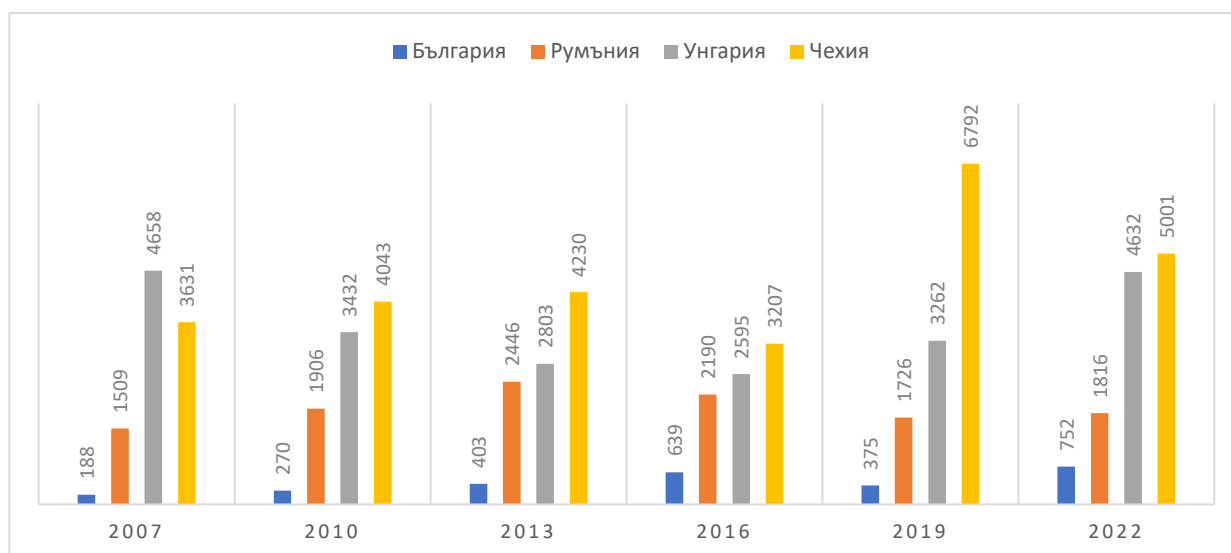
Несигурността относно валидността и приложението на приключващото нетиране оказва отрицателно въздействие върху развитието на финансовите пазари в България и върху дейността на преките заинтересовани страни, под формата на пропуснати ползи от нереализирани сделки. Липсата на защита на уговорките за приключващо нетиране, които се съдържат в стандартни за международните финансови пазари рамкови договори за деривати и други финансови сделки (напр. ISDA Master Agreement, European Master Agreement и др.), е от естество да отблъсне големите чуждестранни пазарни участници от сключване на деривативни и други финансови сделки с местни насрещни страни. Това ограничава или значително оскъпява достъпа на местните пазарни участници до по-развитите и по-ликвидни международни финансови пазари и съответно води до изоставане на българския пазар от установените международни практики за управление на риска чрез използването на хеджиращи инструменти.

Отрицателното въздействие от запазване на текущото положение при избор на Вариант 0 „Без действие“ върху развитието на българския финансов пазар би могло да се онагледява чрез сравняване на исторически данни за търговията с извънборсови валутни и лихвени деривати в

България и в други, сходни с България държави членки от Централна и Източна Европа, които не са част от еврозоната, но които за разлика от България са въвели обща уредба за защита на приключващото нетиране при финансови сделки, каквито са Румъния, Унгария и Чехия. Тези финансови сделки са класически инструменти за управление на валутен и лихвен риск от участниците на финансовите пазари. Макар и функционирането на националните финансови пазари да се определя от различни фактори, включително такива, свързани с национални особености на всяка държава, по-големият относителен обем на сделки с лихвени и валутни деривати в Румъния, Унгария и Чехия в сравнение с България може да послужи като индикатор за това доколко правната рамка във всяка от тези държави благоприятства сключването на деривативни сделки.

По-специално, данните за среднодневния обем на сделки с валутни деривати, сключени на извънборсов пазар, за периода 2007 г. – 2022 г. показват ясно предимство в размера и относителния дял на сделките с деривати спрямо общия размер на валутния пазар в тези страни (включващ валутни спот и деривативни сделки) в сравнение с България. Същото важи и по отношение на дневния обем на сделките с лихвени деривати, сключени на извънборсов пазар.

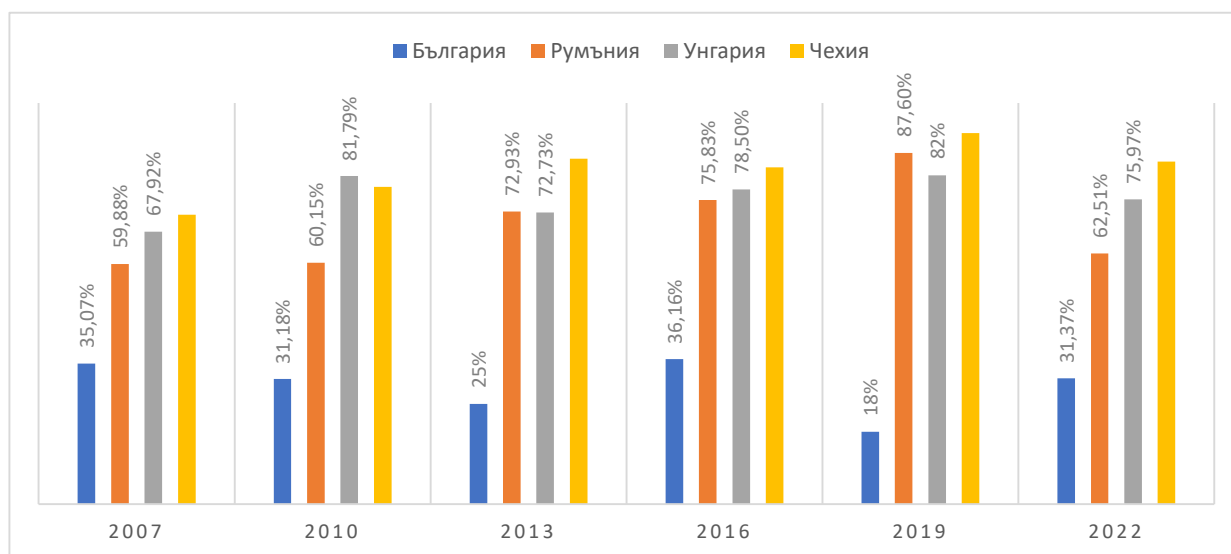
Граф. 1. Среднодневен обем на извънборсовите сделки с валутни деривати в България, Румъния, Унгария и Чехия в периода 2007 г. – 2022 г.*

* В млн. щ.д.; Румъния е въвела правна уредба на приключващото нетиране през 2016 г.

Източник: Банка за международни разплащания

Граф. 2. Относителен дял на извънборсовите сделки с валутни деривати спрямо общия размер на валутния пазар в България, Румъния, Унгария и Чехия в периода 2007 – 2022*

* Румъния е въвела правна уредба на приключващото нетиране през 2016 г.

Източник: Банка за международни разплащания

Табл. 1. Общ обем на лихвени деривати в една валута в България, Румъния, Унгария и Чехия в периода 2007 г. – 2022 г.*

	2007	2010	2013	2016	2019	2022
България	21.12	3.30	4.72	0.11	0.32	4
Румъния	1.80	3.99	3.78	9.22	14.71	n/a
Унгария	833.42	171.45	82.52	125.31	37.22	74
Чехия	705.63	297.96	157.18	167.89	2272	228

* Среднодневна стойност, в млн. щ.д.; Румъния е въвела правна уредба на приключващото нетиране през 2016 г.

Източник: Банка за международни разплащания

При този вариант не са налице отрицателни въздействия за косвено заинтересованите страни. Доколкото обаче липсата на подходяща уредба на приключващото нетиране се отразява на частния сектор негативно, това може да се отрази косвено на държавата (напр. Министерство на финансите като компетентен орган по управлението на държавния дълг), когато нейни структури имат необходимост да участват на международните пазари на деривати.

Не се идентифицират конкретни преки негативни социални въздействия върху групите заинтересовани страни.

Не се идентифицират конкретни преки негативни екологични въздействия върху групите заинтересовани страни.

Специфични въздействия:

Вариант 0 „Без действие“ не изисква финансови или други ресурси за реализирането му; не засяга предоставянето на публични услуги или дейността на регистри; не се изисква създаване на нов/и регистър/и.

Въздействия върху малките и средните предприятия:

Вариант 0 „Без действие“ ще има отрицателни въздействия върху МСП, доколкото голяма част от заинтересованите страни от частния сектор в България са малки или средни предприятия. Достъпът им до пазарите за деривати и други хеджиращи инструменти ще остане ограничен и ще продължи да оскъпява процесите им по управление на рисковете, произтичащи от дейността им (в т.ч. кредитен риск, ликвиден риск, лихвен риск, валутен риск и др.). По този начин експортно ориентираният български МСП и установени в България предприятия, част от международни групи, биха понесли конкурентен недостатък спрямо конкурентите им, установени в държави в региона, които биха могли да уговорят приключващо нетиране по хеджиращи и други финансови сделки независимо от предоставянето на конкретен вид обезпечение.

Административна тежест:

При Вариант 0 „Без действие“ не следва промяна (вкл. увеличаване) на административната тежест за заинтересованите страни.

Вариант 1 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетиране със закон за изменение и допълнение на ЗДФО“

Описание: При Вариант 1 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетиране със ЗИД на ЗДФО“ в българското законодателство ще бъде въведена обща уредба на механизма на приключващото нетиране, като способ за прекратяване и/или погасяване на задължения, произтичащи от сделки с финансови инструменти между участниците на финансовите пазари, включително хеджиращи сделки, като деривативни договори и репо сделки. Въвеждането на законови механизми за защита и гарантиране на извършването на приключващото нетиране ще допринесе за разширяване приложението на механизма на българските финансови пазари.

Подходът за въвеждане на правната уредба чрез ЗИД на ЗДФО обуславя сравнително малка законодателна намеса. Както финансовото обезпечение, така и приключващото нетиране са механизми за управление на кредитния риск, които могат да се използват и прилагат самостоятелно или кумулативно (напр. хипотеза на кумулативно прилагане е предвидена в Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (EMIR) по отношение на финансови институции, за които има изискване за наличие на т. нар. първоначален и променлив маржин).

От практическа гледна точка, приключващото нетиране е основният механизъм за намаляване на кредитния риск, докато финансовото обезпечение е спомагателен механизъм. И двата механизма са изрично предвидени като средство за намаляване на кредитния риск на банките по Регламент № 575/2013. В допълнение има известно припокриване в персоналният обхват на двата института – лица, които могат да сключват договори за финансови обезпечения, най-често имат право да сключват и сделки, спрямо които може да се приложи приключващо нетиране.

Предложената уредба не засяга съществуващите регулаторни и разрешителни режими, свързани с търговията с финансови инструменти, и съответните инвестиционни или други ограничения, въведени с тях. Поради това правото на всяка насрещна страна да сключи дадена сделка и съответно да уговори приложението на приключващо нетиране следва да се определя с оглед на приложимото спрямо съответната страна общо или секторно законодателство.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При Вариант 1 преките заинтересовани страни, сключващи сделки с финансови инструменти, ще получат възможност да уговорят приключващо нетиране, което е от естество да окаже

съществено положително въздействие, доколкото ще бъде насърчено използването на хеджиращи инструменти като техника за управление на риска, от широк кръг икономически оператори.

По този начин преките заинтересовани страни, сключващи сделки с финансови инструменти, ще получат достъп до алтернативна форма на защита от кредитния риск на насрещната страна по тези сделки. Извършването на приключващо нетиране позволява на страните по рамков договор за финансови сделки да следят и управляват кредитния риск по сключените сделки на нетна, вместо на брутна основа. Това намалява значително¹⁰ размера на техните рискови експозиции и прави управлението на кредитния риск, свързан с насрещната страна, по-лесно и по-евтино.

Както е посочено и по-горе, предложената правна уредба цели да създаде режим за защита на приключващото нетиране, който съответства на добрите практики на международните финансови пазари и отстранява конкурентен недостатък на българското законодателство спрямо законодателствата на другите държави членки на ЕС, държавите членки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и мнозинството от развитите и развиващи се икономики в световен план държави.

Този вариант ще окаже косвено позитивно въздействие и върху контрагентите на преките заинтересовани страни, които могат да получат достъп до ползваните от тях продукти и услуги при по-конкурентни условия и/или при поемане на по-нисък кредитен риск, свързан с насрещната страна, в резултат от оптимизирането на дейностите по управление на рисковете, произтичащи от дейността на преките заинтересованите страни (напр. ликвиден риск, лихвен риск, валутен риск и др.).

Отстраняването на съществуващата правна несигурност относно правната валидност и приложението на приключващо нетиране – в частност в производството по несъстоятелност – също така ще окаже позитивно въздействие върху презграничните отношения на български дружества с пазарни участници от по-развити и по-ликвидни чуждестранни финансови пазари. По този начин българските насрещни страни биха могли да намалят транзакционните си разходи и да получат достъп до по-широк набор от финансови продукти. Това въздействие вероятно ще се засили след присъединяване на Република България към еврозоната.

Предвиждането на обща международно-частноправна разпоредба, уреждаща приложимото право спрямо приключващото нетиране при оздравителни мерки и прекратителни процедури, е от естество да внесе допълнителна правна сигурност в отношенията между български страни и насрещни големи чуждестранни пазарни участници, които по правило се уреждат от стандартни за международните финансови пазари рамкови договори за деривати и други финансови сделки, подчинени на правото на юрисдикции с развити и богати на опит финансови пазари, като Обединеното кралство, Франция и САЩ (напр. ISDA Master Agreement, European Master Agreement, Global Repurchase Master Agreement и др.).

При този вариант не се очаква настъпването на положителни екологични въздействия върху заинтересованите страни.

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При този вариант не се идентифицират конкретни отрицателни икономически, социални или екологични въздействия върху заинтересованите страни.

¹⁰ Според статистиката на Банката за международни разплащания в периода 2016 г. – 30.06.2021 г. правно валидните споразумения за нетиране са намалили брутната експозиция към кредитен риск (т.е. експозиция към кредитен риск преди събиране на обезпечение) по неприключили сделки с деривати до 21% - 24% от общата брутна стойност на тези сделки, което означава, че нетирането е допринесло за намаляване на експозицията към кредитен риск с близо 80% за периода.

Специфични въздействия:

Вариант 1 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетиране със ЗИД на ЗДФО“ не изисква финансови или други ресурси за реализирането му; не засяга предоставянето на публични услуги или дейността на регистри; не се изисква създаване на нов/и регистър/и.

Въздействия върху малките и средните предприятия

Вариант 1 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетиране със ЗИД на ЗДФО“ ще има положително въздействие върху МСП, доколкото техният достъп до хеджиращи инструменти ще бъде облекчен, което е от естество да подобри процесите им за управление на риска и да намали техните оперативни разходи.

Административна тежест:

При избор на вариант 1 не следва промяна (вкл. увеличаване) на административната тежест за заинтересованите страни. Приключващото нетиране е договорен механизъм, с оглед на което уредбата му в законодателството не е свързана с увеличаване или намаляване на административната тежест.

Вариант 2 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетиране в отделен закон“

Описание: В рамките на проведените предварителни обществени консултации със заинтересованите институции и организации беше повдигнат въпроса за създаването на уредба на приключващото нетиране в самостоятелен закон.

Както е посочено по-горе, приключващото нетиране по правило е договорен механизъм; законодателна намеса е необходима основно с оглед необходимостта от: определяне на персоналия и предметния му обхват, създаване на защита на приключващото нетиране от специфични правила и правомощия на органите в производство по несъстоятелност, които няма как да бъдат дерогирани с уговорка между страните, както и определяне на приложимото право при международен частноправен елемент. Извън тези основни аспекти, действието на приключващото нетиране в голяма степен се определя съгласно договореното между страните, тоест необходимата законодателната уредба е сравнително малка по обем. Институтът е нов за българското право и на този етап не е необходима подробна и цялостна уредба, каквато има в страните с развити финансови пазари и с дългогодишна практика на приключващото нетиране.

От друга страна, в случай, че бъде възприет подходът за обособяване на уредбата на приключващото нетиране в самостоятелен закон, голяма част от разпоредбите му на практика биха били повторение или препратка към текстове на ЗДФО (относно предметния и персоналия обхват на финансовите задължения и някои изключения при прилагането). Както е посочено и по-горе, институтите на приключващото нетиране и финансовото обезпечение често се прилагат кумулативно и имат сходно приложно поле и предназначение (управление на кредитния риск при сделки на финансовите пазари).

Вариант 2 е по-неефективният подход в сравнение с Вариант 1. Въвеждането на уредбата за приключващото нетиране в отделен закон не е оправдано и целесъобразно с оглед нивото на развитие на финансовите пазари на хеджиращи сделки в страната. Включването на приключващо нетиране в ЗДФО, както е предвидено във Вариант 1, има за цел именно да спести част от повторението в регламентацията, доколкото предметът и персоналия обхват на института са близки с тези на финансовите обезпечения.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При Вариант 2 положителното въздействие се изразява в това, че в българското законодателство ще бъде въведена уредба на приключващото нетиране в същата степен както при вариант 1.

При този вариант не се очаква настъпването на положителни екологични въздействия върху заинтересованите страни.

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При този вариант не се идентифицират конкретни отрицателни икономически, социални или екологични въздействия върху заинтересованите страни.

Специфични въздействия:

Вариант 2 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетиране в отделен закон“ не изисква финансови или други ресурси за реализирането му; не засяга предоставянето на публични услуги или дейността на регистри; не се изисква създаване на нов/и регистър/и.

Въздействия върху малките и средните предприятия

Вариант 2 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетиране в отделен закон“ ще има положително въздействие върху МСП, доколкото техният достъп до хеджиращи инструменти ще бъде облекчен, което е от естество да подобри процесите им за управление на риска и да намали техните оперативни разходи.

Административна тежест:

При избор на вариант 2 не следва промяна (вкл. увеличаване) на административната тежест за заинтересованите страни.

Проблем 2: „Практически затруднения при прилагане на уредбата на финансовите обезпечения по ЗДФО“

Вариант 1 „Без действие“: се използва като основа за сравнение на възможните опции, като това помага да бъде идентифицирано въздействието на разглежданите варианти. Този вариант проектира развитие на настоящата ситуация без промени в националната нормативна уредба и регулаторна намеса.

Описание: При този вариант няма да бъдат предприети мерки по актуализиране на националната правна рамка за финансовите обезпечения по отношение на персоналия обхват. Създават се рискове за неправилно прилагане на националната и европейската уредба за финансовите обезпечения.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

Не се идентифицират положителни въздействия при този вариант.

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

В случай, че не бъдат приети необходимите нормативни промени, няма да бъде актуализирана националната правна рамка за финансовите обезпечения и е възможно достъпът на някои категории лица до финансовите пазари да бъде ограничен въпреки липсата на такова изискване в европейското право.

Специфични въздействия:

Вариант 1 „Без действие“ не изисква финансови или други ресурси за реализирането му; не засяга предоставянето на публични услуги или дейността на регистри; не се изисква създаване на нов/и регистър/и.

Въздействия върху малките и средните предприятия: При избор на вариант 1 „Без действие“ не е налице въздействие върху малките и средните предприятия.

Административна тежест: При избор на вариант 1 „Без действие“ не следва промяна (вкл. увеличаване) на административната тежест за заинтересованите страни.

Вариант 2 „Приемане на ЗИД на ЗДФО“

Описание: Чрез този вариант в националното законодателство ще бъдат приети мерки, чрез които ще се въведе уредба на приключващото нетиране, която ще е в съответствие с правната рамка на финансовите обезпечения по ДФО. Измененията в ЗДФО имат за цел преодоляване на затрудненията при прилагането и подобряване на досегашната редакция на разпоредбите по отношение на финансовите обезпечения.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При този вариант в националната правна рамка за финансовите обезпечения ще бъде актуализиран списъкът на субектите, които имат право да сключват договори за финансови обезпечения в съответствие с настъпилите изменения в европейското и националното законодателство, ще бъдат изрично изключени от обхвата на ЗДФО физическите лица в съответствие с волята на европейския и националния законодател и ще бъде разширен обхватът на държавите, в които е допустимо да е установен контрагент по договор за финансово обезпечение в съответствие с европейското право и в синхрон с новата уредба на приключващото нетиране, доколкото двата механизма се допълват и са свързани.

Предложените изменения са основно от редакционно и техническо естество и ще допринесат за по-ефективното прилагане на ЗДФО, с което ще имат положително въздействие върху ефективността на дейностите на страните по договори за финансово обезпечение.

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

Не се очаква негативно въздействие върху заинтересованите лица и не се очакват допълнителни разходи за тях.

Специфични въздействия:

Вариант 2 „Приемане на ЗИД на ЗДФО“ не изисква финансови или други ресурси за реализирането му; не засяга предоставянето на публични услуги или дейността на регистри; не се изисква създаване на нов/и регистър/и.

Въздействия върху малките и средните предприятия: При избор на вариант 2 не е налице специфично въздействие върху малките и средните предприятия.

Административна тежест: При избор на вариант 2 не следва промяна (вкл. увеличаване) на административната тежест за заинтересованите страни.

5. Сравняване на вариантите:

Степени на изпълнение по критерии: 1) висока; 2) средна; 3) ниска.

5.1. Проблем 1:

		Вариант 0 „Без действие“	Вариант 1 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетирание със ЗИД на ЗДФО“	Вариант 2 „Въвеждане на правна уредба на приключващото нетирание в отделен закон“
Ефективност	Цел 1: „Създаване на правна сигурност и повишаване на атрактивността на българския пазар на хеджиращи сделки и сделки за финансиране с	3) ниска	1) висока	2) средна

	ценни книжа“			
Ефикасност	Цел 1: „Създаване на правна сигурност и повишаване на атрактивността на българския пазар на хеджиращи сделки и сделки за финансиране с ценни книжа“	3) ниска	1) висока	2) средна
Съгласуваност	Цел 1: „Създаване на правна сигурност и повишаване на атрактивността на българския пазар на хеджиращи сделки и сделки за финансиране с ценни книжа“	3) ниска	1) висока	2) средна

5.2. Проблем 2:

		Вариант 1 „Без действие“	Вариант 2 „Приемане на ЗИД на ЗДФО“
Ефективност	Цел 2: „Отстраняване на затруднения при прилагане на уредбата на финансовите обезпечения по ЗДФО, включително синхронизиране на уредбата на договорите за финансово обезпечение с механизма на приключващото нетиране“	3) ниска	1) висока
Ефикасност	Цел 2: „Отстраняване на затруднения при прилагане на уредбата на финансовите обезпечения по ЗДФО, включително синхронизиране на уредбата на договорите за финансово обезпечение с механизма на приключващото нетиране“	3) ниска	2) средна
Съгласуваност	Цел 2: „Отстраняване на затруднения при прилагане на уредбата на финансовите обезпечения по ЗДФО, включително синхронизиране на уредбата на договорите за финансово обезпечение с механизма на приключващото нетиране“	3) ниска	1) висока

6. Избор на препоръчителен вариант:

Изборът на препоръчителен вариант се извършва въз основа на следните основни критерии:

Ефективност: степента, до която вариантът е вероятно да постигне целите.

Ефикасност: степента, до която целите могат да бъдат постигнати чрез даден вариант на действие при дадено равнище на финансови ресурси, или при по-ниски разходи.

Съгласуваност: степента, до която вариантите съответстват на действащите стратегически документи.

По проблем 1: Препоръчва се избор на вариант 1, тъй като същият се отличава с най-висока степен на ефективност и съгласуваност, което обуславя неговото предимство пред останалите два варианта.

При сравняване на вариантите на действие може да се установи, че най-голяма ефективност имат Варианти 1 и 2, при който ще бъде постигната напълно поставената цел. Няма идентифицирана ефективност при предприемане на Вариант 0.

Сравнението на вариантите по критерий ефикасност показва, че постигането на целта с най-ниско ниво на разходите от всички заинтересовани страни ще е при Вариант 1. При предприемане на Вариант 0 не се предвиждат разходи, но целта няма да бъде постигната.

При сравняване на вариантите на действие по критерий съгласуваност, се установи, че няма разлика между трите варианта, доколкото уредбата на приключващото нетиране не е свързана с действащи стратегически документи на Република България.

По проблем 2:

При сравняване на вариантите на действие се установи, че най-голяма ефективност, ефикасност и съгласуваност се постига чрез Вариант 2.

При сравняване на вариантите на действие може да се установи, че най-голяма ефективност има Вариант 2, при който ще бъде постигната напълно поставената цел. Няма идентифицирана ефективност при предприемане на Вариант 1.

Сравнението на вариантите по критерий ефикасност показва, че постигането на целта с по-ниско ниво на разходите от всички заинтересовани страни ще е при Вариант 2. При предприемане на Вариант 1 не се предвиждат разходи, но целта няма да бъде постигната.

При сравняване на вариантите на действие по критерий съгласуваност, се установи, че по-голяма съгласуваност има Вариант 2, при който предложените промени в персоналия обхват на уредбата за финансовите обезпечения в по-голяма степен съответства на волята на европейския законодател, изразена в ДФО.

6.1. Промяна в административната тежест за физическите и юридическите лица от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми):

По проблем 1:

- ☐ Ще се увеличи
- ☒ Ще се намали
- ☐ Няма ефект

По проблем 2:

- ☐ Ще се увеличи
- ☐ Ще се намали
- ☒ Няма ефект

1.1. Изборът следва да е съотносим с посочените специфични въздействия на препоръчителния вариант за решаване на всеки проблем.

1.2. Ако се предвижда въвеждането на такса, представете образуването на нейния размер съгласно Методиката по чл. 7а от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

6.2. Създават ли се нови/засягат ли се съществуващи регулаторни режими и услуги от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми)?

По проблем 1 и 2:

☐ Да

.....
.....

☒ Не

6.3. Създават ли се нови регистри от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми)?

По проблем 1 и 2:

☐ Да

☒ Не

6.4. По какъв начин препоръчителният вариант въздейства върху микро-, малките и средните предприятия (МСП) (включително по отделните проблеми)?

По проблем 1 и 2:

☒ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга пряко МСП

Актът засяга пряко някои МСП, описани по-горе, включително във връзка с необходимостта от вписване в регистър, промяна в съществуващи задължения и други.

6.5. Потенциални рискове от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми):

По проблем 1 и 2:

Не са идентифицирани рискове по прилагането на препоръчителните варианти. Не се очакват потенциални рискове от приемане на предложените промени в ЗИД на ЗДФО. Разпоредбите на нормативния акт целят да доразвият действащата към настоящия момент правна уредба и да я адаптират към европейското и международното законодателство.

7. Консултации:

По проблем 1 и 2:

☐ Проведени са консултации

.....
.....

Посочете основните заинтересовани страни, с които са проведени консултации. Посочете резултатите от консултациите, включително на ниво ЕС: спорни въпроси, многократно поставяни въпроси и др.

☒ Предстоят обществени консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове, по проекта на закон за изменение и допълнение на ЗДФО ще бъде проведено обществено обсъждане, като целесъобразните бележки и предложения ще бъдат взети под внимание. Законопроектът ще бъде публикуван на интернет страницата на Министерството на финансите и на портала за

обществени консултации – www.strategy.bg. По законопроекта ще бъде проведено и съгласуване по реда на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Индикативен график – изработване на нормативния акт до средата на месец октомври 2023 г. Очаквано приемане на законопроекта от Министерския съвет – до края на месец юли 2024 г.

8. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

По проблеми 1 и 2

☐ Да

☒ Не

9. Изисква ли се извършване на цялостна предварителна оценка на въздействието поради очаквани значителни последици?

По проблеми 1 и 2

☐ Да

☒ Не

10. Приложения:

- Без приложения.

11. Информационни източници:

Данни на Международната асоциация за суапове и деривати относно държавите, в които съществува национална уредба на приключващото нетиране: <https://www.isda.org/2020/07/03/status-of-netting-legislation/>

Електронен регистър и картотека на Комисията за финансов надзор, съдържащ данни за броя поднадзорни лица на КФН по категории: <http://212.122.187.59/public/index.php?lang=bg>

Регистри за кредитните институции (Банков сектор): <https://www.bnb.bg/RegistersAndServices/RSCIRegisters/index.htm>

Посочете изчерпателен списък на информационните източници, които са послужили за оценка на въздействията на отделните варианти и при избора на вариант за действие: регистри, бази данни, аналитични материали и др.

12. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за извършването на частичната предварителна оценка на въздействието:

Име и длъжност:

Надя Даскалова, директор на дирекция „Регулация на финансовите пазари“

Дата: 27.06.2024 г.

Подпис:

27.6.2024 г.

X

НАДЯ ДАСКАЛОВА
Signed by: Nadia Dacheva Daskalova